

গোহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

(অসম, নাগালেণ্ড, মিজোৰাম আৰু অৰুণাচল প্ৰদেশৰ উচ্চ ন্যায়ালয়)

গোচৰ নং : ফৌজদাৰী আপীল নং-১৬৫/২০২৩

পবিত্ৰ হাজাৰীকা, পিতা: প্ৰয়াত ভুৱাই হাজাৰীকা,

গাঁও- ছালমাৰা গাওঁ, থানা- মাজুলী, জিলা- মাজুলী

বনাম

অসম ৰাজ্য আৰু অন্য এজন। প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছে লোক অধিবক্তা, অসম

২: ৰূপালী হাজাৰীকা, পিতা: বুবাই হাজাৰীকা,

গাঁও- ছালমাৰা, থানা- মাজুলী, জিলা- মাজুলী

আপীলকাৰীৰ অধিবক্তা : শ্ৰী এম. চৌধুৰী, শ্ৰী এন. ৰয়, শ্ৰী পি. জে. দাস

প্ৰতিপক্ষৰ অধিবক্তা : লোক অধিবক্তা, অসম।

তাৰিখ: ০৮/০৮/২০২৪

মহামান্য ন্যায়াধীশ শ্ৰীযুত কৌশিক গোস্বামীৰ আদালত

ৰায় আৰু আদেশ (মৌখিক)

অভিযুক্ত/আপীলকাৰীৰ হৈ বিজ্ঞ অধিবক্তা শ্ৰীযুত এম. চৌধুৰীৰ যুক্তি শুনা হ'ল।
লগতে ৰাজ্য চৰকাৰৰ হৈ বিজ্ঞ অতিৰিক্ত লোক অধিবক্তা শ্ৰীযুত পি. বৰঠাকুৰৰ
যুক্তিও শুনা হ'ল।

২. এই আপীল মজুলীৰ বিদ্বান সত্ৰ ন্যায়াধীশে সত্ৰ গোচৰ নং ৫১ (জেএম)/২০২০ত
জাৰি কৰা ১৫.০৩.২০২৩ আৰু ১৮.০৩.২০২৩ তাৰিখৰ শাস্তিৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে
দাখিল কৰা হৈছে, যি আদেশৰ জৰিয়তে অভিযুক্ত/আপীলকাৰীক ভাৰতীয়
দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰি ৭ (সাত) বছৰৰ বাবে
কঠোৰ কাৰাদণ্ড আৰু ২০,০০০/- টকাৰ জৰিমনা বিহা হৈছিল আৰু জৰিমনা
অনাদায়ে অতিৰিক্ত ২ (দুই) মাহৰ বাবে সাধাৰণ কাৰাদণ্ড আৰু লগতে ভাৰতীয়

দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৪৯৩ৰ অধীনত ৫ (পাঁচ) বছৰৰ বাবে কঠোৰ কাৰাদণ্ড আৰু ১০,০০০/- টকাৰ জৰিমনা বিহা হৈছিল আৰু জৰিমনা অনাদায়ে অতিৰিক্ত ২ (দুই) মাহৰ বাবে সাধাৰণ কাৰাদণ্ড বিহা হৈছিল। দুয়োটা শাস্তি একেলগে চলিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল।

৩. অভিযোজন পক্ষৰ গোচৰটো হ'ল যে যেতিয়া ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীক যোৰহাট চিকিৎসালয়লৈ চিকিৎসাৰ বাবে অনা হৈছিল আৰু তাত এই কথা পোহৰলৈ আহিছিল যে তাই ৭ (সাত) মাহৰ গৰ্ভৱতী। অভিযুক্তই গোপনে তাইৰ লগত প্ৰেমৰ সম্পৰ্ক ৰাখিছিল আৰু তাইক গৰ্ভৱতী কৰাইছিল বুলি গম পাই পৰিয়ালৰ সদস্যসকলে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীক সেই কথা জনাইছিল আৰু তেওঁ ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীক পত্নী হিচাপে ল'বলৈ সন্মত হৈছিল আৰু সেই অনুসৰি তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গৈছিল। কিন্তু কেইদিনমানৰ পাছত তেওঁ তাইক বঙাইগাঁও থানাত এৰি থৈ গৈছিল। ইয়াৰ পিছত ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ মাতৃয়ে ২৭.০৮.২০১৯ তাৰিখে বৰ্তমানৰ এজাহাৰ দাখিল কৰে। এজাহাৰ লাভ কৰাৰ লগে লগে মাজুলী থানাৰ গোচৰ নং ৪৪/২০১৯ ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৪৯৩ৰ অধীনত পঞ্জীয়ন কৰা হয়।

৪. ইয়াৰ পিছত গোচৰটোৰ তদন্তৰ দায়িত্ব উপ পৰিদৰ্শক তংকেশ্বৰ গগৈক অৰ্পণ কৰা হয়। সেই অনুসৰি তেওঁ ঘটনাস্থলীলৈ গৈ ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইনৰ ধাৰা ১৬১ অধীনত সাক্ষীসকলৰ জবানবন্দি লিপিবদ্ধ কৰে। তেওঁ ভুক্তভোগী/গোচৰীয় সাক্ষী-২ক চিকিৎসা পৰীক্ষা কৰাইছিল আৰু পিছত অভিযুক্ত/আপিলকাৰীক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিছিল। প্ৰাথমিক তদন্ত সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পিছত তদন্তৰ বাকী অংশটো গোচৰীয় সাক্ষী-৫ অৰ্থাৎ তদন্তকাৰী বিষয়াই সম্পূৰ্ণ কৰে, যিয়ে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬/৪৯৩ৰ অধীনত অভিযুক্ত/আপিলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগনামা দাখিল কৰে, যিটো প্ৰদৰ্শক-৪।

৫. সেই অনুসৰি ১৯.০৫.২০২০ তাৰিখে গোচৰটো যোৰহাটৰ সত্ৰ ন্যায়াধীশৰ আদালতত অৰ্পণ কৰা হয় আৰু গোচৰৰ নথি লাভ কৰাৰ পিছত বিচাৰ আদালতে অভিযুক্তৰ বিৰুদ্ধে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬/৪৯৩ৰ অধীনত অভিযোগ গঠন কৰে আৰু সেই অনুসৰি বিচাৰ আৰম্ভ কৰা হয়।

৬. বিচাৰৰ সময়ত, গোচৰীয়া পক্ষই ভুক্তভোগী, এজাহাৰকাৰী, তদন্তকাৰী বিষয়া আৰু চিকিৎসা বিষয়কে ধৰি ৬ জন সাক্ষীক পৰীক্ষা কৰিছিল আৰু লগতে

নথিপত্ৰৰ প্ৰমাণ প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। আচামী/আপিলকাৰীক ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইনৰ ৩১৩ নং ধাৰাতো পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, য'ত তেওঁক সকলো অভিযোগ উত্থাপন কৰা হৈছিল। কিন্তু তেওঁ অভিযোগবোৰ অস্বীকাৰ কৰিছিল। ইয়াৰ বাহিৰেও, আচামী/আপিলকাৰীকে ধৰি ৩ জন সাক্ষীক প্ৰতিৰক্ষা সাক্ষী হিচাপে প্ৰতিৰক্ষা পক্ষই সাক্ষ্য প্ৰদান কৰিছিল।

৭. বিচাৰ সমাপ্ত হোৱাৰ পিছত বিচাৰ আদালতে ১৫.০৩.২০২৩ তাৰিখে ৰায় আৰু আদেশ প্ৰদান কৰে, যাৰ দ্বাৰা অভিযুক্তক ভাৰতীয় দণ্ডবিধি আইনৰ ৩৭৬ ধাৰাত দোষী সাব্যস্ত কৰি শাস্তি প্ৰদান কৰা হয়।

৮. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তা শ্ৰী এম চৌধুৰীয়ে যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰি কয় যে ক্ৰমে ১৫.০৩.২০২৩ আৰু ১৮.০৩.২০২৩ তাৰিখৰ ৰায় আৰু শাস্তিৰ আদেশ দুৰ্বল, যাৰ বাবে এই আদালতৰ হস্তক্ষেপৰ প্ৰয়োজন। তেওঁ যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে গোচৰৰ নথি সমূহৰ পৰা দেখা যায় যে ১৭.০৮.২০১৯ তাৰিখে সন্ধিয়া ৭:১০ বজাত ভুক্তভোগী/গোচৰীয় সাক্ষী-২য়ে বঙাইগাঁও আৰক্ষী চকীৰ উপ পৰিদৰ্শক টংকেশ্বৰ গগৈক মৌখিকভাৱে জনাইছিল যে দুলু বৰা নামৰ এজন ব্যক্তিয়ে তেওঁৰ সৈতে শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰি গৰ্ভৱতী কৰাইছে।

৯. তেওঁ আৰু কয় যে যদিও আপীলকাৰীৰ হৈ ২১.০২.২০২৩ তাৰিখে বিচাৰ আদালতত উক্ত মূল সাধাৰণ পঞ্জি অৰ্থাৎ বঙাইগাঁও আউট পোষ্টৰ পৰা ১৭.০৮.২০১৯ তাৰিখৰ সাধাৰণ পঞ্জি নং ২৬৮ তলপ কৰাৰ লগতে উক্ত উপ পৰিদৰ্শক টংকেশ্বৰ গগৈক পৰীক্ষা কৰিবলৈ আবেদন কৰা হৈছিল, কিন্তু বিচাৰ আদালতে ২১.০২.২০২৩ তাৰিখৰ আদেশৰ দ্বাৰা অভিযুক্ত/আপিলকাৰীৰ উক্ত আবেদন নাকচ কৰে। সেই অনুসৰি তেওঁ যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে উক্ত বিষয়াজনক পৰীক্ষা নকৰিলে গোচৰটোৰ বাবে মাৰাৰ্হক, কিয়নো ভুক্তভোগী/গোচৰীয় সাক্ষী-২য়ে তেওঁক কৈছিল যে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে নহয়, আন কোনোবাইহে তাইক গৰ্ভৱতী কৰাইছিল। তেওঁ ১৭.০৮.২০১৯ তাৰিখৰ সাধাৰণ পঞ্জিৰ উদ্ধৃত প্ৰতিলিপিতো এই আদালতৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰে, যিটো তথ্য জনাৰ অধিকাৰ আইন, ২০০৫ৰ অধীনত দাখিল কৰা আবেদন অনুসৰি প্ৰতিৰক্ষা পৰামৰ্শদাতাক প্ৰদান কৰা হৈছিল।

১০. তেওঁ আৰু যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষীসকলৰ জবানবন্দীৰ পৰা এইটোও প্ৰমাণিত হৈছে যে ২৭.০৮.২০১৯ তাৰিখৰ এই এজাহাৰ দাখিল কৰাৰ

পূৰ্বে গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষী/মাতৃয়ে একেটা অভিযোগৰ সন্দৰ্ভত আন এখন এজাহাৰ দাখিল কৰিছিল। তেওঁ আৰু যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে ১ নং সাক্ষী/অভিযুক্ত/আপিলকাৰীৰ জবানবন্দীৰ পৰা এইটো স্পষ্ট যে প্ৰথম এজাহাৰ দুলু বৰা নামৰ ব্যক্তিজনৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰা হৈছিল। সেই অনুসৰি তেওঁ যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে যিহেতু বিচাৰ আদালতে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীক কেৱল ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ সাক্ষ্যৰ ভিত্তিত দোষী সাব্যস্ত কৰিছে, সেয়েহে যেতিয়া তাইৰ সাক্ষ্য বিশ্বাসযোগ্য আৰু তথ্য সম্বলিত নহয়, সেয়ে উক্ত দোষী সাব্যস্তকৰণ আইনমতে বাহালযোগ্য নহয়।

১১. বিদ্বান অতিৰিক্ত লোক অধিবক্তা শ্ৰী পি বৰঠাকুৰে ভাৰতীয় দণ্ডবিধি আইনৰ ধাৰা ৩৭৬ ৰ অধীনত এটা গোচৰত ভুক্তভোগীৰ সাক্ষ্যই অভিযুক্তক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ যথেষ্ট বুলি দাবী কৰে। তেওঁ লগতে যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে বৰ্তমানৰ গোচৰটোত ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ এ এই আদালতৰ সন্মুখত দিয়া জবানবন্দীত স্পষ্টভাৱে সাক্ষ্যত কৈছে যে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে বলপূৰ্বকভাৱে তেওঁৰ সৈতে শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছিল আৰু যাৰ বাবে তাই গৰ্ভৱতী হৈছিল। সেই অনুসৰি তেওঁ যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে ১৫.০৩.২০২৩ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশত এই আদালতৰ কোনো হস্তক্ষেপৰ প্ৰয়োজন নাই।

১৩. গোচৰীয়া পক্ষ আৰু প্ৰতিপক্ষৰ সাক্ষীসকলৰ জবানবন্দীৰ বিষয়ে অৱগত কৰাৰ আগতে এজাহাৰকাৰী/অভিযোজন সাক্ষী-১/ভুক্তভোগীৰ মাতৃ/অভিযোজন সাক্ষী-২ৰ দ্বাৰা দাখিল কৰা ২৭.০৮.২০১৯ তাৰিখৰ এজাহাৰৰ প্ৰতিলিপি তলত উল্লেখ কৰা হৈছে-

“প্ৰতি,

মাজুলী আৰক্ষী থানাৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়া

তাৰিখ: ২৭.০৮.২০১৯

বিষয়: এজাহাৰ

এজাহাৰকাৰী: শ্ৰীমতী মামনি হাজৰিকা স্বামী: শ্ৰীবুৱাই হাজৰিকা

নিবাস:সালমোৰা থানা: বঙাইগাঁও

আচামীগণ: ১. শ্ৰীপবিত্ৰ হাজৰিকা, ২. শ্ৰীভূপেন হাজৰিকা

পিতা: বুবাই হাজৰিকা

৩. শ্ৰীভবেন হাজৰিকা, পিতা: শ্ৰী কানক হাজৰিকা,

৪. শ্ৰী কিৰিঙা কলিতা, পিতা: শ্ৰী কেতাপু,

৫. শ্ৰীদেওকন কলিতা, পিতা: প্ৰয়াত অনু কলিতা

সকলোবোৰ নিবাস: চালমোৰা, থানা: বঙাইগাঁও, মাজুলী,

মহোদয়,

মই আপোনাক জনাব বিচাৰোঁ যে মোৰ ছোৱালী শ্ৰীমতী ৰূপালী হাজৰিকাৰ বয়স প্ৰায় ১৯ বছৰ। ১ নং আচামীয়ে গোপনে তেওঁৰ সৈতে প্ৰেমৰ সম্পৰ্ক ৰাখি তাইক ৭ মাহৰ গৰ্ভৱতী কৰে। আমি এই কথা জানিব পাৰি আমি তাইক চিকিৎসকৰ ওচৰলৈ লৈ যাওঁ আৰু আমি সেই বিষয়ে সোধা-পোছা কৰাৰ পিছত বহুদিনৰ পিছত তাই স্বীকাৰ কৰে যে ১ নং আচামীয়ে তাইক গৰ্ভৱতী কৰিছে। সেই কথা শুনি মই চিকিৎসালয়ত অচেতন হৈ পৰিছিলো।

তাৰ পিছত আমি লগে লগে ১ নং আচামীক এই কথা জনাইছিলো আৰু চিকিৎসালয়তে মোৰ ছোৱালীজনীক পল্লী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিবলৈ ক'লোঁ আৰু অভিযুক্তই ৩ দিনৰ পিছতহে মোৰ ছোৱালীজনীক যোৰহাট মহিলা সমিতিৰ সন্মুখত পল্লী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছিল। আচামীয়ে মোৰ ছোৱালীজনীক পল্লী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছিল কিন্তু কেইদিনমানৰ পিছত, ২০.০৮.২০১৯ তাৰিখে ২, ৩, ৪ আৰু ৫ নং আচামীৰ প্ৰৰোচনাত ১ নং আচামীয়ে বঙাইগাঁও আৰক্ষীৰ সহায়ত মোৰ ছোৱালীজনীক আমাৰ ঘৰত এৰি থৈ গুচি যায়। মোৰ ছোৱালীজনীক গ্ৰহণ কৰাৰ বাহিৰে মই আন কোনো বিকল্প বিচাৰি নাপালে।

গতিকে মই আপোনাক এই বিষয়টোত প্ৰয়োজনীয় ব্যৱস্থা লবলৈ অনুৰোধ জনালোঁ।”

১৪. এইটো দেখা যায় যে মাতৃ/অভিযোজন সাক্ষী-১য়ে গোচৰ ৰুজু কৰিছিল যেতিয়া তেওঁ গম পাইছিল যে আচামী/আপিলকাৰীয়ে ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ৰ সৈতে গোপনে প্ৰেমৰ সম্পৰ্ক ৰাখি তাইক গৰ্ভৱতী কৰাইছিল। ইয়াৰ উপৰিও দেখা যায় যে উক্ত গৰ্ভৱস্থাৰ বিষয়ে পৰিয়ালৰ সদস্যসকলে গম পোৱাৰ লগে লগে, প্ৰথমে ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ক আচামী/আপিলকাৰীৰ হাতত গতাই

দিছিল, যিয়ে তেওঁক পল্লী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিবলৈ সন্মত হৈছিল আৰু সেই অনুসৰি যোৰহাট মহিলা সমিতিৰ উপস্থিতিত তাইক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গৈছিল। ইয়াৰ উপৰিও দেখা যায় যে কিছুদিনৰ পিছত অৰ্থাৎ ২০.০৮.২০১৯ তাৰিখে আচামী/আপিলকাৰীয়ে তাইক বঙাইগাঁও আৰক্ষী চকীত এৰি গৈছিল। ইয়াৰ উপৰিও দেখা যায় যে তাৰ ৭ (সাত) দিনৰ পিছত বৰ্তমানৰ এজাহাৰখন আচামী/আপিলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰা হৈছিল।

১৫. এই আপীল ধৰ্ষণৰ অপৰাধৰ পৰা উদ্ধৰ হোৱা বাবে, মই এতিয়া বিচাৰ আদালতৰ সন্মুখত ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ ৰ জবানবন্দীৰ কথা উল্লেখ কৰিম।

১৬. গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষী/ভুক্তভোগীয়ে আদালতত সাক্ষ্য প্ৰদান কৰে যে ঘটনাৰ দিনা তাই ঘৰত অকলে থকাৰ সময়ত আচামী/আপিলকাৰীয়ে তাইৰ ঘৰলৈ আহি বলপূৰ্বকভাৱে তাইৰ সৈতে শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰে। তাই আৰু কয় যে এই কাৰ্য্য কৰাৰ পিছত আচামী/আপিলকাৰীয়ে তাইৰ ঘৰলৈ গুচি যায় আৰু আচামী/আপিলকাৰীয়ে কেইবাটাও বেলেগ বেলেগ তাৰিখত তাইৰ ঘৰলৈ আহি তাইৰ সৈতে শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছিল। তাই আৰু কয় যে আচামী/আপিলকাৰীৰ ঘৰটো তাইৰ ঘৰৰ পিছফালে আছে। তাই আৰু কয় যে তাই এজন হাঁওফাঁও ৰোগী আৰু যেতিয়া তেওঁ গুৰুতৰভাৱে অসুস্থ হৈছিল তেতিয়া তাইৰ পিতৃ-মাতৃয়ে তাইক চিকিৎসাৰ বাবে যোৰহাট চিকিৎসা চিকিৎসালয়লৈ লৈ গৈছিল আৰু আল্ট্ৰাছ'ণ্ড কৰোৱাৰ সময়ত তাই ৭ (সাত) মাহৰ গৰ্ভৱতী বুলি ধৰা পৰিছিল। তাই আৰু কয় যে তাই ঘটনাটোৰ বিষয়ে তাইৰ বোয়েক অৰ্থাৎ বি. কলিতাকনক কৈছিল, যিয়ে পৰৱৰ্তী সময়ত তাইৰ পিতৃ-মাতৃকো এই বিষয়ে কৈছিল।

১৭. তাই আৰু কয় যে যেতিয়া তাইৰ পিতৃ-মাতৃয়ে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীক ঘটনাৰ বিষয়ে সোধা-পোছা কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁ দায়ী বুলি স্বীকাৰ কৰিছিল আৰু সেই অনুসৰি তেওঁলোকৰ পিতৃ-মাতৃৰ অনুমতি সাপেক্ষে তাইক চিকিৎসালয়ৰ পৰা শিৱসাগৰলৈ লৈ গৈছিল। তাই লগতে কয় যে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে তাইক শিৱসাগৰৰ এটা ভাড়াঘৰত ৰাখিছিল আৰু প্ৰায় ৭-৮ দিনৰ পিছত, যেতিয়া তাই শাৰীৰিকভাৱে অসুস্থ হৈছিল কাৰণ শিৱসাগৰত থকাৰ সময়ত অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে তাইক মাৰপিট কৰিছিল, তেতিয়া তাইক চিকিৎসাৰ বাবে যোৰহাটলৈ লৈ যোৱা হৈছিল কিন্তু চিকিৎসালয়ত ভৰ্তি কৰাৰ পৰিৱৰ্তে তাইক

মহিলা সমিতিতলৈ লৈ যোৱা হৈছিল আৰু মহিলা সমিতিৰ সদস্যসকলে তাইক তাইৰ পিতৃ-মাতৃক গতাই দিছিল।

১৮. তাইআৰু কয় যে তাৰ পিছত তাইৰ মাতৃ/অভিযোজন সাক্ষী-১য়ে মাজুলী থানাত এজাহাৰ দাখিল কৰে আৰু তাইৰ বক্তব্য লিপিবদ্ধ কৰা হয় আৰু তাইক চিকিৎসা পৰীক্ষাৰ বাবেও প্ৰেৰণ কৰা হয়। তাই আৰু কয় যে তাইক ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইনৰ ১৬৪ ধাৰাৰ অধীনত তাইৰ বক্তব্য লিপিবদ্ধ কৰাৰ বাবে আদালতত হাজিৰ কৰা হৈছিল আৰু প্ৰদৰ্শক পি-২ হ'ল ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইনৰ ১৬৪ ধাৰাৰ অধীনত লিপিবদ্ধ কৰা তাইৰ বক্তব্য। তাই আৰু কয় যে ৩-৪ মাহ পিতৃ-মাতৃৰ ঘৰত থকাৰ পিছত তাই অসুস্থ অনুভৱ কৰাত তাইক এখন ফেৰীৰ জৰিয়তে যোৰহাট চিকিৎসালয়লৈ লৈ যোৱা হৈছিল কিন্তু যোৰহাট চহৰ পোৱাৰ আগতেই, ফেৰীখনত তাই এজন পুত্ৰ সন্তানৰ জন্ম দিছিল। কিন্তু ৩ (তিনি) মাহৰ পিছত, অসুস্থতাৰ বাবে শিশুটিৰ মৃত্যু হয়।

১৯. জেৰাৰ সময়ত ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইনৰ ১৬১ ধাৰাৰ অধীনত সাক্ষ্য দিয়াৰ সময়ত তাই বিচাৰ আদালতত যি সাক্ষ্য দিছিল সেই কথা আৰক্ষীক কোৱা নাছিল বুলি দিয়া উক্তি (Suggestion)ক তাই অস্বীকাৰ কৰিছিল।

২০. ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ ৰ আদালতত দিয়া জবানবন্দীৰ পৰা এইটো স্পষ্ট যে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে বলপূৰ্বক শাৰীৰিক সম্পৰ্ক গোচৰত উত্থাপন কৰা অভিযোগৰ ভিত্তি মাতৃয়ে দিয়া সাক্ষ্যত পোৱা নাযায়। এজাহাৰত অভিযোজন সাক্ষী-১ এ অভিযোগ কৰিছে যে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ৰ সৈতে গোপনে প্ৰেমৰ সম্পৰ্ক ৰাখি তাইক গৰ্ভৱতী কৰাইছিল আৰু ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ য়ে তেনেকৈয়ে চিকিৎসা পৰীক্ষাৰ সময়ত তাইক ৭ (সাত) মাহৰ গৰ্ভৱতী বুলি ধৰা পৰাত তেনেকৈয়ে কৈছিল। এই সন্ধিক্ষণত মাতৃ/অভিযোজন সাক্ষী-১ ৰ জবানবন্দীৰ কথা উল্লেখ কৰিম।

২১. অভিযোজন সাক্ষী-১, যিগৰাকী ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ৰ মাতৃ আৰু বৰ্তমানৰ গোচৰটোৰ গোচৰীয়াৰ সাক্ষ্যত কৈছে যে অভিযুক্ত/আপিলকাৰী তাইৰ ভাগিন আৰু তাই তাইৰ কন্যা/ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ক চিকিৎসাৰ বাবে যোৰহাট চিকিৎসা মহাবিদ্যালয় আৰু চিকিৎসালয়লৈ লৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁলোকৰ দৃষ্টিগোচৰ হৈছিল যে তাই ৭(সাত) মাহৰ গৰ্ভৱতী। তাই আৰু কয় যে চিকিৎসালয়ত ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২য়ে তাইক কৈছিল যে

অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে তাইৰ অনুপস্থিতিত 'সাদা' (ধঁপাত) গ্ৰহণ কৰাৰ অজুহাতত আহিছিল আৰু তাৰ পিছত তেওঁ তাইৰ হাত টানি টানি ভিতৰলৈ টানি লৈ গৈছিল আৰু তাইৰ লগত ঘৰৰ ভিতৰত শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছিল।

২২. তাই আৰু কয় যে তাই মহিলা সমিতিক এই বিষয়ে জনাইছিল, যিয়ে তাৰ পিছত তাইৰ কন্যাক অভিযুক্ত/আপিলকাৰীক গতাই দিছিল আৰু অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে তাইৰ কন্যাক প্ৰায় এসপ্তাহ শিৱসাগৰত ৰাখিছিল আৰু তাৰ পিছত মাজুলী থানাত ঘূৰাই দিছিল। তাই আৰু কয় যে মাজুলী আৰক্ষীয়ে তাৰ পিছত ভুক্তভোগী/গোচৰীয়া সাক্ষী-২ক তাইৰ হাতত গতাই দিছিল আৰু তাৰ পিছত তাই মহিলা সমিতিক জনাইছিল, যিয়ে এজাহাৰখন লিখি মাজুলী থানাত দাখিল কৰিছিল। তাই এজাহাৰখন প্ৰদৰ্শক-১ হিচাপে প্ৰদৰ্শন কৰে।

২৩. জেৰাৰ সময়ত তাই স্পষ্ট কৰি দিয়ে যে বৰ্তমানৰ এজাহাৰ দাখিল কৰাৰ পূৰ্বে তাই বঙাইগাঁও থানাত আন এখন এজাহাৰ দাখিল কৰিছিল। তাই লগতে স্পষ্ট কৰে যে ভুক্তভোগী/গোচৰীয়া সাক্ষী-২ য়ে যোৰহাট চিকিৎসালয়লৈ চিকিৎসাৰ বাবে যোৱাৰ পূৰ্বে তাইক ঘটনাৰ বিষয়ে একো কোৱা নাই। তাই লগতে স্পষ্ট কৰে যে ঘটনাৰ বিষয়ে জানিব পৰা প্ৰায় এমাহৰ পিছত তাই বৰ্তমানৰ এজাহাৰ অভিযুক্ত/আপিলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰিছিল।

২৪. এইটো স্পষ্ট যে গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষীয়ে আদালতত দিয়া জবানবন্দীতো বলপূৰ্বক আৰু অসন্মতি শাৰীৰিক সম্পৰ্কৰ প্ৰভাৱৰ বিষয়ে অভিযোজন পক্ষৰ সাক্ষীৰ বক্তব্যক সমৰ্থন নকৰে।

২৫. গোচৰীয়া পক্ষৰ ৩ নং সাক্ষী আৰু গোচৰীয়া পক্ষৰ ৪ নং সাক্ষী জন্মৰ সাক্ষী, যিসকলে গাওঁবুঢ়াৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰা এখন নথি প্ৰদৰ্শক গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষী হিচাপে জন্ম কৰাৰ কথা সাক্ষ্য দিছিল।

২৬. গোচৰীয়া পক্ষৰ ৬ নং সাক্ষী, যি এজন চিকিৎসা বিষয়া আৰু সংশ্লিষ্ট সময়ত কমলাবাৰী চিএইচ চিত উপ অধীক্ষক হিচাপে কৰ্মৰত আছিল, তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছে যে ০৫.০৯.২০১৯ তাৰিখে ভুক্তভোগী/গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীক ডাঃ সুৰভি ঠাকুৰীয়াই পৰীক্ষা কৰিছিল আৰু তেওঁৰ প্ৰতিবেদন অনুসৰি, ভুক্তভোগী/গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষী ২৮ সপ্তাহৰ গৰ্ভৱতী আছিল। তেওঁ আৰু কয় যে যিহেতু প্ৰতিবেদনখন ডাঃ সুৰভি ঠাকুৰীয়াই ইতিমধ্যে প্ৰস্তুত কৰিছিল,

সেয়েহে তেওঁ তাত স্বাক্ষৰ কৰিছিল আৰু প্ৰতিবেদনখন তদন্তকাৰী বিষয়াক গতাই দিছিল আৰু তাক প্ৰদৰ্শক পি-৫ৰ হিচাপে প্ৰদৰ্শন কৰিছিল।

২৭. জেৰাৰ সময়ত তেওঁ স্পষ্ট কৰি দিয়ে যে তাত ধৰ্ষণৰ কোনো চিহ্ন নাই আৰু উক্ত প্ৰতিবেদনত 'ধৰ্ষণ' শব্দটোও উল্লেখ কৰা হোৱা নাই। তেওঁ আৰু স্পষ্ট কৰে যে ভুক্তভোগী বা তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়ে তেওঁৰ আগত অভিযুক্ত/আপিলকাৰীৰ নাম উল্লেখ কৰা নাছিল।

২৮. গোচৰীয়া পক্ষৰ ৫ নং সাক্ষীয়ে সাক্ষ্যত কৈছে যে, ০২.০৯.২০১৯ তাৰিখে, তেওঁ মাজুলী থানাৰ আৰক্ষী থানাৰ মুখ্য পৰিদৰ্শক হিচাপে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰি থকাৰ সময়ত, গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষীয়ে এজাহাৰ দাখিল কৰিছিল যে তেওঁৰ কন্যা/ভুক্তভোগী/গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীক অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে ধৰ্ষণ কৰিছিল। সেই অনুসৰি তেওঁ উক্ত গোচৰটো পঞ্জীয়ন কৰিছিল আৰু গোচৰটোৰ তদন্তৰ দায়িত্ব এছ. আই. টংকেশ্বৰ গগৈক অৰ্পণ কৰিছিল। তেওঁ লগতে সাক্ষ্যত কৈছে যে, এছ. আই. টংকেশ্বৰ গগৈয়ে তাৰ পিছত ঘটনা সংঘটিত হোৱা ঠাইলৈ যায়, য'ত তেওঁ ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধিৰ ধাৰা ১৬১ৰ অধীনত সাক্ষীৰ জৱানবন্দী লিপিবদ্ধ কৰে, নক্সা মানচিত্ৰ অংকন কৰে, আৰু ভুক্তভোগী/গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীক ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধিৰ ধাৰা ১৬৪ৰ অধীনত এজন দণ্ডাধীশৰ আগত জৱানবন্দী লিপিবদ্ধ কৰায়। তেওঁ আৰু কয় যে ইয়াৰ পিছত ২০.০১.২০২০ তাৰিখে তেওঁ তদন্তৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু তাৰ পিছত ভুক্তভোগী/গোচৰীয়া সাক্ষী-২ৰ সন্তানৰ মৃত্যুৰ সন্দৰ্ভত গাঁওবুঢ়াৰ পৰা এখন প্ৰমাণপত্ৰ সংগ্ৰহ কৰিছিল। তেওঁ আৰু কয় যে ভুক্তভোগী/গোচৰীয়া সাক্ষী-২য়ে কৈছিল যে তেওঁ প্ৰাপ্তবয়স্ক আছিল, বয়স প্ৰায় ১৯বছৰ। তেওঁ আৰু কয় যে তেওঁ চিকিৎসা প্ৰতিবেদন সংগ্ৰহ কৰিছিল আৰু অভিযুক্ত/আপিলকাৰীক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিছিল আৰু তদন্ত সমাপ্ত হোৱাৰ পিছত প্ৰদৰ্শক-৪ হিচাপে অভিযোগ-পত্ৰ দাখিল কৰিছিল। তেওঁ জব্দ কৰা তালিকাখন প্ৰদৰ্শক-২ আৰু মানচিত্ৰৰ অংকন প্ৰদৰ্শক-৩ হিচাপে প্ৰদৰ্শন কৰে।

২৯. জেৰাৰ সময়ত তেওঁ স্পষ্ট কৰি দিয়ে যে যদিও সঠিক তাৰিখ আৰু সময় এজাহাৰত উল্লেখ কৰা হোৱা নাছিল, তথাপিও এজাহাৰ দাখিল কৰাৰ তাৰিখৰ পৰা ৭ (সাত) মাহৰ আগতেই এই কথা উল্লেখ কৰা হৈছিল। তেওঁ লগতে স্পষ্ট কৰে যে উক্ত তথ্যটো চিকিৎসালয়ত চিকিৎসাধীন হৈ থকাৰ সময়তে পোহৰলৈ আহিছিল। তেওঁ লগতে স্পষ্ট কৰে যে ভুক্তভোগী/সাক্ষী-২ৰ ভনী-জোঁৱাই

ভুক্তভোগী/সাক্ষী-২ গৰ্ভৱতী বুলি ধৰা পৰাৰ পিছত তেওঁৰ জিম্মাত লৈছিল আৰু তাৰ পিছত, ভুক্তভোগী/সাক্ষী-২ৰ পিতৃ-মাতৃয়ে পুনৰ তাইক জিম্মাত লৈছিল। তেওঁ আৰু স্পষ্ট কৰি দিয়ে যে ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ পিতৃয়ে থানাত কৰা কোনো ধৰণৰ চুক্তিৰ কথা তেওঁ নাজানে যিয়ে ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীক তেওঁৰ ঘৰত চোৱাচিতা কৰিব। লগতে তেওঁ স্পষ্ট কৰে যে বৰ্তমানৰ গোচৰটোৰ প্ৰাথমিক তদন্ত উপ পৰিদৰ্শক তংকেশ্বৰ গগৈয়ে কৰিছিল আৰু তেওঁ তদন্তৰ প্ৰাথমিক পৰ্যায়ৰ তথ্যৰ বিষয়ে ভালদৰে পৰিচিত আছিল।

৩০. এইটো স্পষ্ট যে আন কোনো বিচাৰ সাক্ষীয়ে ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২য়ে তেওঁৰ সৈতে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে স্থাপন কৰা বলপূৰ্বক শাৰীৰিক সম্পৰ্কৰ সন্দৰ্ভত দিয়া বক্তব্যক সমৰ্থন কৰা নাই।

৩১. ফৌজদাৰী প্ৰক্ৰিয়া সংহিতাৰ ৩১৩ নং ধাৰাত অভিযুক্ত/আপিলকাৰীক সোধপোছ কৰাৰ সময়ত অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে কৈছিল যে তেওঁ নিৰ্দোষী আৰু ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ এ তেওঁক মিছাকৈ এই ঘটনাৰ লগত জড়িত কৰিছে। ইয়াৰ পিছত অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে নিজকে ধৰি ৩ জন সাক্ষীক সাক্ষী নং-১, সাক্ষী নং-২ আৰু সাক্ষী নং-৩ প্ৰতিৰক্ষা সাক্ষী হিচাপে পৰীক্ষা কৰি সাক্ষ্য প্ৰদান কৰে।

৩২. প্ৰতিপক্ষ ১ নং সাক্ষী, অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে নিজেই সাক্ষ্যত কৈছে যে ঘটনাৰ পূৰ্বে দুলু বৰা বিৰুদ্ধে এটা গোচৰ আছিল য'ত তেওঁ সাক্ষী হিচাপে নিজৰ স্বাক্ষৰ দিছিল। তেওঁ আৰু কয় যে সেয়েহে ভুক্তভোগী/গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীয়ে তেওঁক গোচৰটোত মিছাকৈ জড়িত কৰি তেওঁৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিশোধ লৈছে।

৩৩. তেওঁ আৰু কয় যে দুলু বৰা ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীৰ ভনী-জোঁৱাই। তেওঁ আৰু কয় যে উক্ত গোচৰটো ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে ১৮.০৮.২০১৯ তাৰিখে দুলু বৰা বিৰুদ্ধে দাখিল কৰা গোচৰ উঠাই লৈছিল। তেওঁ আৰু কয় যে সেই গোচৰত তেওঁ উপেন হাজৰিকা(প্ৰতিপক্ষ সাক্ষী-২), ভূপেন হাজৰিকা (গোচৰীয়া সাক্ষী-৩), আৰু তৰুণ হাজৰিকা সাক্ষ্য দিছিল।

৩৪. প্ৰতিপক্ষ সাক্ষী-২ য়ে অভিযুক্ত/আপিলকাৰী/প্ৰতিপক্ষ সাক্ষী-১ য়ে দিয়া সাক্ষ্যক সমৰ্থন কৰে যে তেওঁ ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ক তেওঁৰ নিজৰ ভনী-জোঁৱাইৰ বিৰুদ্ধে এজাহাৰ দাখিল কৰা দেখিছিল আৰু তেওঁৰ নিজৰ

মাতৃ/অভিযোজন সাক্ষী-১৩ তাইৰ লগত আছিল। প্রতিপক্ষ সাক্ষী-২য়ে দিয়া জবানবন্দীৰ পৰা দেখা যায় যে ১৮.০৮.২০১৯ তাৰিখে তেওঁ গোগামুখৰ পৰা বঙাইগাঁওলৈ আহি থাকোঁতে তেওঁ বঙাইগাঁও আৰক্ষী চকীত নিজৰ গাঁৱৰ একাংশ লোকক দেখা পাইছিল আৰু সেই অনুসৰি তেওঁ বিষয়টো জানিবলৈ ভিতৰলৈ গৈছিল। তেওঁ আৰু কয় যে থানাৰ ভিতৰতে তেওঁ দেখিছিল যে ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-১য়ে তেওঁৰ নিজৰ ভনী-জোঁৱায়েকক এজাহাৰ দাখিল কৰি আছে, য'ত তেওঁৰ নিজৰ মাতৃ/অভিযোজন সাক্ষী-১৩ উপস্থিত আছিল। তেওঁ আৰু কয় যে ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ৰ ভনী-জোঁৱায়েক অৰ্থাৎ দুলু বৰাই নিজৰ অপৰাধ স্বীকাৰ কৰিছিল আৰু এই সন্দৰ্ভত এজন টংকা দাসে এখন নথি প্ৰস্তুত কৰিছিল, য'ত তেওঁ সাক্ষী হিচাপে স্বাক্ষৰ কৰিছিল।

৩৫. প্রতিপক্ষ সাক্ষী নং-৩ য়ে প্রতিপক্ষ সাক্ষী নং-১, সাক্ষী নং-২ আৰু ভুক্তভোগী/সাক্ষী নং-২ য়ে দিয়া সাক্ষ্যক সমৰ্থন কৰে যে, ভুক্তভোগী/সাক্ষী নং-২ য়ে দুলু বৰা নামৰ এগৰাকী মহিলাৰ বিৰুদ্ধে এজাহাৰ দাখিল কৰিছিল। প্রতিপক্ষ সাক্ষী নং-৩য়ে সাক্ষ্যত কয় যে, ১৮.০৮.২০১৯ তাৰিখে তেওঁ ভুক্তভোগী/সাক্ষী নং-২ক তাইৰ মাকৰ সৈতে থানালৈ লৈ আহি থকাৰ সময়তে ভুক্তভোগী/সাক্ষী নং-২য়ে তাইৰ নিজৰ ভনী-জোঁৱায়েক অৰ্থাৎ দুলু বৰা বিৰুদ্ধে অভিযোগ আনিছিল। তেওঁ আৰু কয় যে উক্ত দুলু বৰা জনে নিজৰ অপৰাধ স্বীকাৰ কৰিছিল আৰু সেই সম্পৰ্কে এজন ব্যক্তি টংকা দাসে এখন নথি লিখিছিল, য'ত তেওঁ সাক্ষী হিচাপে নিজৰ স্বাক্ষৰ দিছিল।

৩৬. বিচাৰ আদালতৰ ৰায়দান পঢ়িলে স্পষ্ট হয় যে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬ৰ অধীনত বিবাদিত দোষী সাব্যস্তকৰণ কেৱল ভুক্তভোগী/সাক্ষী নং-২ৰ সাক্ষ্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছে। ভাৰতীয় সাক্ষ্য আইন, ১৮৭২ৰ ধাৰা ১৩৪ত উল্লেখ আছে যে কোনো তথ্যৰ প্ৰমাণৰ বাবে কোনো বিশেষ সংখ্যক সাক্ষীৰ প্ৰয়োজন নহ'ব। সেয়েহে, দোষী সাব্যস্ত হোৱাৰ বাবে সাক্ষীৰ সংখ্যাটোৱেই গুৰুত্বপূৰ্ণ নহয়, সাক্ষীৰ বক্তব্যক বিশ্বাসযোগ্যতা প্ৰদান কৰিবলৈ আদালতে মূল্যায়ন কৰিবলগীয়া প্ৰমাণৰ মানদণ্ডই গুৰুত্বপূৰ্ণ। উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ কেইবাটাও ৰায়দানত এই কথা স্পষ্ট হৈ পৰিছে যে ভাৰতীয় দণ্ডবিধি আইনৰ ৩৭৬ ধাৰাৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত হ'ব পাৰে কেৱল গোচৰীয়া পক্ষ/ভুক্তভোগীৰ সাক্ষ্যৰ ভিত্তিতহে, যদিহে সেই সাক্ষ্যই আস্থা জগাই তোলে। এনে পৰিস্থিতিত গোচৰীয়া পক্ষ/ভুক্তভোগীৰ এনে সাক্ষ্যৰ ওপৰত ব্যৱস্থা লোৱাৰ আগতে কোনো ধৰণৰ

সমৰ্থনৰ প্ৰয়োজন নাই। এইদৰে ধৰ্মৰ ক্ষেত্ৰত একমাত্ৰ গোচৰীয়া পক্ষ/ভুক্তভোগীৰ সাক্ষ্যৰ সন্মুখীন হ'লে গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষ্য ভালদৰে পৰীক্ষা কৰিব লাগিব আৰু যদি সেই সাক্ষ্যই আস্থা জগাই তোলে, তেন্তে সমৰ্থন বিচৰাৰ অবিহনেও একেটাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব পাৰি। কিন্তু যদি অভিযোজন পক্ষৰ সাক্ষী/ভুক্তভোগীৰ জবানবন্দীত অভাৱ থাকে আৰু সম্ভাৱনাৰ কাৰকে ইয়াক বিশ্বাসৰ অযোগ্য কৰি তোলে, তেন্তে এনে একক সাক্ষ্যৰ ভিত্তিত ব্যৱস্থা লোৱাৰ আগতে সমৰ্থন বিচাৰিব লাগিব।

৩৭. (২০১৯) ১১ এছ. চি. চি. ৫৭৫-ত প্ৰকাশিত ৰাজ্যিক (দিল্লীৰ এন. চি. টি.) বনাম পংকজ চৌধুৰী গোচৰত উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্তৰ উল্লেখ কৰা হৈছে। উপৰোক্ত সিদ্ধান্তৰ ২৯ নং দফাটো ইয়াত প্ৰসংগক্ৰমে উল্লেখ কৰা হৈছে:-

“২৯. এতিয়া আইনৰ এটা সুনিৰ্দিষ্ট নীতি আছে যে যদিহে ই আস্থাক জগাই তোলে তেন্তে গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষ্যৰ ওপৰতহে দোষী সাব্যস্ত কৰিব পাৰি। [বিষ্ণু বনাম মহাৰাষ্ট্ৰ চৰকাৰ [বিষ্ণু বনাম মহাৰাষ্ট্ৰ চৰকাৰ, [২০০৬] ১ এছচিচি ২৮৩ : (২০০৬) ১ এছচিচি (ফৌজদাৰী) ২১৭] এই আদালতৰ কেইবাটাও ৰায়দানৰ দ্বাৰা সুনিৰ্দিষ্ট যে এনে কোনো আইন বা প্ৰথা নাই যাৰ মতে গোচৰীয়া পক্ষৰ প্ৰমাণ সমৰ্থন অবিহনে নিৰ্ভৰ কৰিব নোৱাৰি আৰু সেইবাবেই এইটো নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে যে ধৰ্মৰ গোচৰত দোষী সাব্যস্ত হোৱাৰ বাবে সমৰ্থন অপৰিহাৰ্য। যদি ভুক্তভোগীৰ প্ৰমাণত কোনো মৌলিক দুৰ্বলতা নাথাকে আৰু সম্ভাৱ্যতা কাৰকটোৱে ইয়াক বিশ্বাসৰ অযোগ্য কৰি নকৰে, তেন্তে সাধাৰণ নিয়ম হিচাপে চিকিৎসা প্ৰমাণৰ বাহিৰে আন কোনো সমৰ্থনৰ ওপৰত জোৰ দিয়াৰ কোনো কাৰণ নাই, য'ত, গোচৰৰ পৰিস্থিতিৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি, চিকিৎসা প্ৰমাণৰ আগমন আশা কৰিব পাৰি। [ৰাজস্থান ৰাজ্য বনাম উত্তৰ প্ৰদেশ ৰাজ্য, (২০০০) ৫ এছচিচি ৩০ : ২০০০ এছচিচি (ফৌজদাৰী) ৮৯৮]”

৩৮. ওপৰোক্ত নীতিসমূহ মনত ৰাখি মই এতিয়া পুনৰ এবাৰ ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ সাক্ষ্য পুনৰ বিশ্লেষণ কৰিম।

৩৯. ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ উক্ত সাক্ষ্য পঢ়িলে দেখা যায় যে তাই সাক্ষ্যত কৈছে যে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে বলপূৰ্বক শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছিল, যাৰ বাবে তাই গৰ্ভৱতী হৈছিল। ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছে যে তাৰ পিছত অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে কেইবাটাও বেলেগ বেলেগ তাৰিখত তাইৰ

ঘৰলৈ আহিছিল আৰু তাইৰ সৈতে শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছিল। ইয়াৰ উপৰিও দেখা যায় যে গৰ্ভাৱস্থা ধৰা নোপোৱালৈকে তাই এই ঘটনাটো কাৰোবাক জনোৱা নাছিল। ইয়াৰ উপৰিও দেখা যায় যে গৰ্ভাৱস্থা ধৰা পৰাৰ পিছত অৰ্থাৎ প্ৰায় ৭ (সাত) বছৰতকৈ অধিক সময়ৰ পাছত তাই প্ৰথমে নিজৰ বৌয়েক অৰ্থাৎ ভনীকন কলিতাক এই কথা প্ৰকাশ কৰিছিল, যাক কৌতুহলজনকভাৱে গোচৰটোত পৰীক্ষা কৰা হোৱা নাছিল।

৪০. ইয়াৰ উপৰিও দেখা যায় যে ভনীকন কলিতাই প্ৰথমে তাইৰ পিতৃ-মাতৃক ঘটনাটোৰ বিষয়ে জনাইছিল। ইয়াৰ উপৰিও দেখা যায় যে ঘটনাটোৰ বিষয়ে জানিব পৰাৰ পিছত প্ৰথমে তাইক অভিযুক্ত/আপিলকাৰীক গতাই দিয়া হৈছিল, যিয়ে তাইক পল্লী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু পিছলৈ, যেতিয়া অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে তাইক থানাত এৰি থৈ গৈছিল, তেতিয়া এজাহাৰখন এজাহাৰকাৰী/অভিযোজন সাক্ষী-১ য়ে দাখিল কৰিছিল। আচলতে, এজাহাৰকাৰী/অভিযোজন সাক্ষী-১ এ স্বীকাৰ কৰে যে বৰ্তমানৰ এজাহাৰখন ঘটনাটোৰ বিষয়ে জানিব পৰাৰ পৰা প্ৰায় ১ (এক) মাহৰ পিছত দাখিল কৰা হৈছিল।

৪১. ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ সাক্ষ্য ভালদৰে বিশ্লেষণ কৰিলে দেখা যায় যে তেওঁ সন্মতিৰ ক্ষেত্ৰত নীৰৱ। আচলতে তেওঁ কেৱল সাক্ষ্যত কৈছে যে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে তেওঁৰ সৈতে বলপূৰ্বক শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছিল। ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ সাক্ষ্যত কৈছে যে তাৰ পিছত কেইবাটাও দিনত অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে তেওঁৰ ঘৰলৈ আহি তেওঁৰ সৈতে শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছিল। কিন্তু তেওঁ সাক্ষ্যত কোৱা নাই যে সেয়া বলপূৰ্বক আৰু তেওঁৰ সন্মতি অবিহনে কৰা হৈছিল। গতিকে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে প্ৰতিষ্ঠা কৰা বলপূৰ্বক শাৰীৰিক সম্পৰ্কৰ প্ৰভাৱৰ বিষয়ে ভুক্তভোগী/গোচৰীয় সাক্ষী-২ৰ সাক্ষ্য অভিযুক্ত/আপিলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে ধৰ্মগৰ অভিযোগ উত্থাপন কৰিবলৈ পৰ্যাপ্ত পতিয়ন যোগ্য যেন নালাগে। এনে পৰিস্থিতিত এফ আই আৰ বা গোচৰ পঞ্জীত আৰক্ষীক তেওঁ আগতে দিয়া জবানবন্দীসমূহ আৰু এনে জবানবন্দী সকলো বস্তুগত বিৱৰণৰ লগতে গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাত সামঞ্জস্যপূৰ্ণ হয় নে নহয় সেই বিষয়ে অনুসন্ধান কৰাটো প্ৰয়োজনীয় যাতে তেওঁৰ প্ৰমাণৰ ওপৰত কোনো ধৰণৰ সন্দেহ নপৰে।

৪২. মৰৱাড়ী কিশোৰ পৰমানন্দ বনাম গুজৰাট চৰকাৰ গোচৰত উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ ৰায়দানৰ উল্লেখ কৰা হৈছে, যিটো (১৯৯৪) ৪ এছচিচি ৫৪৯-ত প্ৰকাশিত হৈছিল। উপৰোক্ত ৰায়দানৰ ৩১ নং দফা প্ৰসংগক্ৰমে তলত উল্লেখ কৰা হৈছে:-

"৩১। কোনো ঘটনাৰ সময়ত বা তাৰ আশে-পাশে থকা সকলো পৰিৱেশৰ তথ্য আৰু পৰিস্থিতিৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি কোনো ঘটনাৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়া সাক্ষীৰ প্ৰমাণ বাস্তৱিকভাৱে মূল্যায়ন কৰা উচিত। আনকি প্ৰকৃততে উপস্থিত থকা আৰু ঘটনাটো দেখা সাক্ষীৰ প্ৰমাণতো কিছুমান বৈপৰীত্য আৰু বাদ দিয়া কথা প্ৰাকৃতিক গতিপথতো ঘটিব পাৰে। এইটো এটা ভাল নিয়ম যিটো লক্ষ্য কৰা উচিত যে য'ত প্ৰত্যক্ষদৰ্শীয়ে উল্লেখ কৰা তথ্যসমূহ এফ. আই. আৰ. বা গোচৰ পঞ্জীৰ বিবৃতিত আৰক্ষীক পূৰ্বে উল্লেখ কৰা তথ্যৰ পৰা যথেষ্ট পৰিমাণে সামঞ্জস্যপূৰ্ণ হয় আৰু লগতে সকলো বস্তুগত বিৱৰণৰ লগতে গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়ৰ ক্ষেত্ৰতো সামঞ্জস্যপূৰ্ণ হয়, তেনে ক্ষেত্ৰত আদালতে তেওঁৰ প্ৰমাণক সন্দেহৰ দৃষ্টিৰে চোৱা বা এনে প্ৰমাণৰ ওপৰত কোনো সন্দেহ প্ৰকাশ কৰাৰ কোনো বৈধ কাৰণ বা ন্যায্যতা নাথাকিব। ওপৰত আলোচনা কৰা বৰ্তমানৰ গোচৰটোত আমি দেখিবলৈ পাওঁ যে গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং ১ ৰণচোদভাই সম্পূৰ্ণৰূপে নিৰ্ভৰযোগ্য সাক্ষী আৰু তেওঁৰ সাক্ষ্যই কোনো ধৰণৰ সমৰ্থন অবিহনে, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে আৰোপিত অপৰাধৰ বাবে আপিলকাৰী দুজনক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ যথেষ্ট, কিন্তু আমি দেখিবলৈ পাওঁ যে একমাত্ৰ প্ৰত্যক্ষদৰ্শী ৰণচোদভাইৰ সাক্ষ্যই ৰণচোদভাই(গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং ৬), মক্কাৰ(গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং ৮), ডাঃ নাথানিন (গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং ১০), ডাঃ আৱাসিয়া (গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং ১০), ডাঃ যোশী (গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং ১২), আৰু হেড কনিষ্টবল মূলচান্দৰ (গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং ১৮)য়ে দিয়া সাক্ষ্যক সমৰ্থন বিচাৰি পায়। এইদৰে বৰ্তমানৰ গোচৰটোতো সমৰ্থনৰ অভাৱ নাই আৰু বিদ্বান বিচাৰ ন্যায়াধীশে লোৱা মতামত গ্ৰহণ কৰাৰ কোনো ভিত্তি বা কোনো সম্ভাৱনা নাছিল। আমাৰ বিবেচিত মতামত অনুসৰি বিচাৰ আদালতে একমাত্ৰ প্ৰত্যক্ষদৰ্শী গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং ১ ৰ দ্বাৰা কৰা সত্য সংস্কৰণটো নাকচ কৰাত স্পষ্টভাৱে গুৰুতৰ ভুল হৈছিল, যাৰ প্ৰমাণত কোনো দুৰ্বলতা নাই, বিচাৰ আদালতৰ দ্বাৰা কৰা অন্যায় সমালোচনাতকৈ বহু কম। সেয়েহে উচ্চ ন্যায়ালয়ে ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইনৰ ধাৰা ৩৭৮ আৰু ৩৮৬ৰ অধীনত নিজৰ ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰি বিচাৰ আদালতে লিপিবদ্ধ কৰা ভুল

তথ্যসমূহ ওলোটো কৰাটো সম্পূৰ্ণৰূপে ন্যায্য আছিল। আমি উচ্চ ন্যায়ালয়ে গ্ৰহণ কৰা দৃষ্টিভংগী আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা লিপিবদ্ধ কৰা সিদ্ধান্তৰ সৈতে সম্পূৰ্ণ একমত। ফলস্বৰূপে আপীল খাৰিজ হোৱাৰ যোগ্য।

৪৩. এই গোচৰটোত দেখা যায় যে ২৭.০৮.২০১৯ তাৰিখে তাইৰ মাতৃ/অভিযোজন সাক্ষী-১ এ দাখিল কৰা এজাহাৰৰ সময়ত উল্লেখ কৰা হৈছিল যে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ৰ সৈতে গোপনে প্ৰেমৰ সম্পৰ্ক স্থাপন কৰাৰ পিছত তেওঁক ৭ (সাত) মাহৰ গৰ্ভৱতী কৰাইছিল।

৪৪. এইটো স্পষ্ট যে ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ৰ সাক্ষ্য ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ৰ মাতৃয়ে দাখিল কৰা এজাহাৰৰ সৈতে মিল নাই। ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ৰ সাক্ষ্য আৰু এজাহাৰখন পঢ়িলে বলপূৰ্বক আৰু সন্মতিবিহীন শাৰীৰিক সম্পৰ্কৰ সত্য সন্দৰ্ভত আদালতৰ মনত যুক্তিসংগত সন্দেহৰ সৃষ্টি হয়।

৪৫. উক্ত জৱানবন্দীটো পঢ়িলে এই গোচৰটোত ধৰ্ষণৰ সত্যতাক লৈ সন্দেহ প্ৰকাশ পায়। ধাৰা ৩৭৫ৰ অধীনত ধৰ্ষণক তলত দিয়া ধৰণে সংজ্ঞায়িত কৰা হৈছে:-
“৩৭৫। ধৰ্ষণ- এজন ব্যক্তিয়ে যদি তেওঁ-

ক) তেওঁৰ পুৰুষাঙ্গ, যিকোনো পৰিসৰলৈকে, এগৰাকী মহিলাৰ যোনি, মুখ, মূত্ৰনলী বা মলদ্বাৰত প্ৰৱেশ কৰে বা তেওঁৰ সৈতে বা আন কোনো ব্যক্তিৰ সৈতে তেনে কৰিবলৈ বাধ্য কৰে; বা (খ) যিকোনো পৰিসৰলৈকে, কোনো বস্তু বা শৰীৰৰ কোনো অংশ, যি পুৰুষাঙ্গ নহয়, এগৰাকী মহিলাৰ যোনি, মূত্ৰনলী বা মলদ্বাৰত প্ৰৱেশ কৰে বা তেওঁৰ সৈতে বা আন কোনো ব্যক্তিৰ সৈতে তেনে কৰিবলৈ বাধ্য কৰে; বা (গ) এগৰাকী মহিলাৰ শৰীৰৰ যিকোনো অংশক এনেদৰে ব্যৱহাৰ কৰা যাতে এনে মহিলাৰ যোনি, মূত্ৰনলী, মলদ্বাৰ বা শৰীৰৰ যিকোনো অংশত প্ৰৱেশ হয় বা তেওঁৰ বা আন কোনো ব্যক্তিৰ সৈতে তেনেকুৱা কৰিবলৈ বাধ্য কৰে; বা

(ঘ) কোনো মহিলাৰ যোনি, মলদ্বাৰ, মূত্ৰনলীত নিজৰ মুখ প্ৰয়োগ কৰে বা তেওঁক বা আন কোনো ব্যক্তিৰ সৈতে তেনে কৰিবলৈ বাধ্য কৰায়, তলত উল্লেখ কৰা সাতটা বৰ্ণনাৰ ভিতৰত যিকোনো এটা পৰিস্থিতিত:-

প্ৰথমতে- তাইৰ ইচ্ছাৰ বিৰুদ্ধে;

দ্বিতীয়তে- তাইৰ সন্মতি অবিহনে;

তৃতীয়তে- তাইৰ সন্মতি সাপেক্ষে, যেতিয়া তাইক মৃত্যুৰ বা আঘাতৰ ভয়ত ৰাখি তাইৰ সন্মতি লাভ কৰা হয়;

চতুৰ্থতে- তাইৰ সন্মতি সাপেক্ষে, যেতিয়া পুৰুষজনে জানে যে তেওঁ তাইৰ স্বামী নহয় আৰু তাই আন এজন পুৰুষ যাৰ সৈতে তাই বৈধভাৱে বিবাহিত বুলি বিশ্বাস কৰে বা নিজকে বৈধভাৱে বিবাহিত বুলি বিশ্বাস কৰে।

পঞ্চমতে - তাইৰ সন্মতি সাপেক্ষে যেতিয়া, এনে সন্মতি দিয়াৰ সময়ত, মানসিক অসুস্থতা বা মদ্যপান বা তাইৰ দ্বাৰা ব্যক্তিগতভাৱে বা আন কোনো মদ্যপানৰ দ্বাৰা কোনো মদ্যপায়ী বা ক্ষতিকাৰক পদাৰ্থ সেৱন কৰাৰ কাৰণে, তাই সন্মতি দিয়া কথাৰ প্ৰকৃতি আৰু পৰিণতি বুজিবলৈ অক্ষম হয়।

ষষ্ঠতে - তাইৰ সন্মতি সাপেক্ষে বা অবিহনে, যেতিয়া তাইৰ বয়স ওঠৰ বছৰৰ তলত হয়।

সপ্তমতে - যেতিয়া তাই সন্মতি দিবলৈ অক্ষম হয়।

ব্যাখ্যা ১।- এই ধাৰাটোৰ উদ্দেশ্যৰ বাবে, "যোনি"য়ে লেবিয়ামেজৰাকো অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব। ব্যাখ্যা ২।- সন্মতি মানে এক দ্ব্যর্থহীন স্বেচ্ছামূলক চুক্তি যেতিয়া এগৰাকী মহিলাই শব্দ, আভাস বা যিকোনো ধৰণৰ মৌখিক বা অমৌখিক যোগাযোগৰ দ্বাৰা, নিৰ্দিষ্ট যৌন কাৰ্য্যত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰে: যদিহে যিগৰাকী মহিলাই শাৰীৰিকভাৱে অযৌন কাৰ্য্যত বাধা নিদিয়ে, তেওঁক কেৱল সেই তথ্যৰ কাৰণে যৌন কাৰ্য্যত সন্মতি দিয়া বুলি গণ্য কৰা নহ'ব।

ব্যতিক্ৰম ১- কোনো চিকিৎসা পদ্ধতি বা হস্তক্ষেপক ধৰ্ষণ বুলি গণ্য কৰা নহ'ব।

ব্যতিক্ৰম ২- এজন পুৰুষৰ নিজৰ পত্নীৰ সৈতে যৌন সম্পৰ্ক বা যৌন কাৰ্য্য, পত্নীজন পোন্ধৰ বছৰতকৈ কম বয়সৰ নহ'লে, ধৰ্ষণ নহয়। এইদৰে, ধৰ্ষণৰ অভিযোগ উত্থাপন কৰিবলৈ অন্যান্য বিষয়ৰ লগতে সন্মতিবিহীন শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰাটো প্ৰয়োজনীয়।

৪৬. এইটো স্পষ্ট যে এজাহাৰত অভিযোগ কৰা বক্তব্যটো বিচাৰ আদালতৰ সন্মুখত ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ য়ে দিয়া সাক্ষ্যৰ পৰা সম্পূৰ্ণ পৃথক। গোচৰীয়া পক্ষ সাক্ষী-১ য়ে বিচাৰ আদালতৰ সন্মুখত দিয়া সাক্ষ্যৰ সময়তো এই গোচৰৰ সাক্ষীয়ে ধৰ্ষণৰ অভিযোগক সমৰ্থন নকৰে। ইয়াৰ বাহিৰেও, ফৌজদাৰী

কাৰ্যবিধি আইনৰ ১৬৪ ধাৰাৰ অধীনত ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ য়ে দণ্ডাধীশৰ সন্মুখত দিয়া সাক্ষ্য চালে দেখা যায় যে, অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে তেওঁৰ লিংগ তেওঁৰ যোনিৰ ভিতৰত সোমোৱাই থকাৰ সময়ত তেওঁ চিঞৰা নাছিল আৰু সেইদিনা তেওঁ দুবাৰ শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছিল। তাই তাক তেনে কাম নকৰিবলৈ কৈছিল যদিও সি শুনা নাছিল আৰু যেতিয়া তাই তাক গালি পাৰিছিল, তেতিয়া সি গুচি গৈছিল। এইটো দেখা যায় যে ভুক্তভোগী/গোচৰীয় সাক্ষী-২ এই কাৰ্যত সন্মতি দিয়া পক্ষ আছিল। এইদৰে, যদিহে সাক্ষ্য সমূহ বাস্তৱিক ভাৱে মূল্যায়ন কৰা হয়, তেন্তে সন্মতিবিহীন শাৰীৰিক সম্পৰ্কৰ উপাদান ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধিৰ ধাৰা ১৬৪ৰ অধীনত দিয়া তেওঁৰ জবানবন্দীত বা বিচাৰ আদালতৰ সন্মুখত দিয়া তেওঁৰ জবানবন্দীত নাই। ভুক্তভোগী/গোচৰীয় সাক্ষী-২ৰ নিজৰ মাতৃ/গোচৰীয় সাক্ষী-১ৰ প্ৰমাণসমূহ, যদি সঠিকভাৱে পৰীক্ষা কৰি এফ. আই. আৰৰ সৈতে পঢ়া হয়, তেন্তে ইয়াৰ পৰা অনুমান কৰিব পাৰি যে অভিযুক্ত/আপিলকাৰী আৰু ভুক্তভোগী/গোচৰীয় সাক্ষী-২ৰ প্ৰেমৰ সম্পৰ্ক আছিল, যাৰ ফলত এটা সন্তানৰ জন্ম হৈছিল।

৪৭. অতি প্ৰাসংগিকভাৱে বিচাৰ আদালতত ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ সাক্ষ্যৰ পৰা এইটো স্পষ্ট হয় যে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ সন্মতি অবিহনে তেওঁৰ সৈতে বলপূৰ্বক শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰা কথাটোও এই সাক্ষ্যই পতিয়ন যোগ্যভাৱে প্ৰতিষ্ঠা কৰা নাই। ইয়াৰ বিপৰীতে তেওঁলোকৰ শাৰীৰিক সম্পৰ্ক প্ৰেমৰ বাবে আৰু তাইৰ সন্মতি সাপেক্ষে কৰা যেন লাগে।

৪৮. ওপৰৰ কথাখিনিৰ পৰা এইটো স্পষ্ট যে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ৰ সন্মতি অবিহনে শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰা বুলি যুক্তিসংগত সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰতিষ্ঠা কৰাত ব্যৰ্থ হৈছে। সন্মতি অবিহনে শাৰীৰিক সম্পৰ্কৰ সত্যতাৰ সন্দৰ্ভত কোনো প্ৰমাণৰ অভাৱত ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৫ৰ অধীনত অভিযোগ উত্থাপন নহয় আৰু সেয়েহে, ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬ৰ অধীনত বিবাদিত দোষী সাব্যস্তকৰণক বাহাল ৰাখিব নোৱাৰি।

৪৯. এই আদালতৰ মনত গুৰুত্ব থকা আন এটা দিশ হ'ল যে গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং-১ য়ে দিয়া জবানবন্দীৰ পৰা দেখা যায় যে ২৭.০৮.২০১৯ তাৰিখৰ

বৰ্তমানৰ এজাহাৰখন দাখিল কৰাৰ পূৰ্বে বঙাইগাঁও থানাত আন এখন এজাহাৰ দাখিল কৰা হৈছিল।

৫০. নথিৰ পৰা দেখা যায় যে ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীয়ে ১৭.০৮.২০১৯ তাৰিখে সন্ধিয়া ৭:১০ বজাত বঙাইগাঁও আৰক্ষী চকীত হাজিৰ হৈ সেই সময়ত কৰ্তব্যৰত বিষয়া অৰ্থাৎ উপ পৰিদৰ্শক তংকেশ্বৰ গগৈক জনাইছিল যে দুলু বৰা নামৰ এজন ব্যক্তিয়ে তেওঁৰ সৈতে শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰি তেওঁক গৰ্ভৱতী কৰাইছে। ১৭.০৮.২০১৯ তাৰিখৰ সাধাৰণ পঞ্জী নং ২৬৮ৰ জৰিয়তে বঙাইগাঁও আৰক্ষী চকীৰ পৰা উদ্ধৃত তথ্যৰ প্ৰতিলিপি তলত প্ৰসংগক্ৰমে উল্লেখ কৰা হৈছে:-

১৭/০৮/২০১৯ তাৰিখৰ বনগাওঁ আৰক্ষীচকী সাধাৰণ দৰজ নং ২৬৮ৰ প্ৰতিলিপি ।

সময়: সন্ধিয়া ৭.১০ বজা।

মৌখিক তথ্য: শ্ৰীমতী ৰূপালী হাজৰিকা, পিতা- বুবাই হাজৰিকা, থানা আৰু জিলা- মাজুলী, অসম, আৰক্ষী চকীত উপস্থিত মোক মৌখিকভাৱে অৱগত কৰিছে যে ১ নং কাৰহল গাঁও, থানা আৰু জিলা- মাজুলী, অসম ৰ বাসিন্দা শ্ৰীদুল বৰা, পিতা- মুদয় বৰা, তাইৰ লগত শাৰীৰিক সম্পৰ্ক স্থাপন কৰি তাইক গৰ্ভৱতী কৰি তুলিছে। সেয়েহে তাইক স্বাস্থ্য পৰীক্ষাৰ বাবে পঠোৱাৰ পিছত মই তাইৰ জিন্মা তাইৰ দেউতাকক গতাই দিলোঁ আৰু সিহঁতক ৰাতিপুৱা উপস্থিত হ'বলৈ কৈছো আৰু এই সন্দৰ্ভত এটা দৰজ কৰিছো।

সাক্ষৰ

তংকেশ্বৰ গগৈ (এছ আই)

বনগাঁও অ' পিৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়া

তাৰিখ: ১৭/০৮/২০১৯।

৫১. এইটো দেখা যায় যে ইয়াৰ পিছত উক্ত এছ. আই. টংকেশ্বৰ গগৈয়ে তাইক স্বাস্থ্য পৰীক্ষাৰ বাবে পঠিয়াইছিল আৰু তাৰ পিছত তাইক তাইৰ দেউতাকৰ হাতত গতাই দিছিল। এইদৰে আৰক্ষীৰ সন্মুখত দুটা তথ্য উপলব্ধ হোৱা দেখা যায়, এটা হৈছে সেই তথ্য যিটো ভুক্তভোগী/গোচৰীয় সাক্ষী-২য়ে নিজে আৰক্ষীচকীত হাজিৰ

হৈ দুলু বৰাক অভিয়ুক্ত হিচাপে দাখিল কৰিছিল আৰু আনটো হৈছে সেই তথ্য যিটো ভুক্তভোগী/গোচৰীয় সাক্ষী-২ৰ মাতৃয়ে আচমীৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰিছিল।

৫২. ইয়াৰ উপৰিও প্ৰতিপক্ষৰ সাক্ষীসকলৰ জবানবন্দীৰ পৰা দেখা যায় যে বঙাইগাঁও আৰক্ষী চকীত দাখিল কৰা এজাহাৰখন এজন দুলু বৰা নামৰ ব্যক্তিজনৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰা হৈছে যিজন ভুক্তভোগী/গোচৰীয় সাক্ষী-২ৰ ভনী-জোঁৱাই।

৫৩. ইয়াৰ উপৰিও প্ৰতিপক্ষ সাক্ষী নং-১ৰ সাক্ষ্যৰ পৰা দেখা যায় যে দুলু বৰা বিৰুদ্ধে উক্ত গোচৰটো ভুক্তভোগী ছোৱালীজনীয়ে ১৮.০৮.২০১৯ তাৰিখে প্ৰত্যাহাৰ কৰিছিল। ইয়াৰ উপৰিও দেখা যায় যে বিচাৰৰ সময়ত অভিয়ুক্ত/আপিলকাৰীয়ে ২১.০২.২০২৩ তাৰিখে ১৬৮/২০২৩ নং আবেদন দাখিল কৰিছিল, য'ত বিচাৰ আদালতৰ সন্মুখত বঙাইগাঁও আৰক্ষী চকীৰ পৰা উক্ত মূল দৈনিক পঞ্জীত প্ৰৱেশ পত্ৰখন তলব কৰাৰ লগতে বঙাইগাঁও আৰক্ষী চকীৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত পৰিদৰ্শকক বিচাৰ আদালতৰ সন্মুখত সাক্ষ্য দিবলৈ অনুৰোধ জনোৱা হৈছিল। কিন্তু উক্ত আবেদনখন বিচাৰ আদালতে ২১.০২.২০২৩ তাৰিখৰ আদেশৰ জৰিয়তে নাকচ কৰে এই ভিত্তিত যে অভিয়ুক্ত/আপিলকাৰীয়ে ইতিমধ্যে ৩ (তিনিজন) প্ৰতিপক্ষ সাক্ষীক পৰীক্ষা কৰিছে আৰু থানাত দিয়া সাধাৰণ পঞ্জিৰ দৰজ এটা নথিভুক্ত বিষয়।

৪. এছ. আই. টংকেশ্বৰ গগৈৰ পৰীক্ষা নকৰা আৰু গোচৰীয়া পক্ষই উক্ত সাধাৰণ পঞ্জীৰ দৰজ প্ৰদৰ্শন নকৰাটোৱে গোচৰীয়া পক্ষৰ গোচৰটো অত্যন্ত সন্দেহজনক কৰি তুলিছে।

৫৫. গোচৰটোৰ আন এটা দিশ যিয়ে এই আদালতৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছে সেয়া হ'ল ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীয়ে সাক্ষ্যত কৈছে যে গৰ্ভধাৰণ ধৰা পৰাৰ লগে লগে তেওঁ প্ৰথমে ঘটনাটোৰ বিষয়ে তেওঁৰ বোয়েক অৰ্থাৎ ভনীকন কলিতাক জনাইছিল, যিয়ে তাৰ পিছত ঘটনাটোৰ বিষয়ে তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃক জনাইছিল। গোচৰীয়া পক্ষৰ বাবে সৰ্বজনবিদিত কাৰণত উক্ত বোয়েক অৰ্থাৎ ভনীকন কলিতাক গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী হিচাপে পৰীক্ষা কৰা হোৱা নাই। আচলতে তেওঁক কিয় পৰীক্ষা কৰা হোৱা নাছিল সেই সম্পৰ্কেও কোনো ব্যাখ্যা নাই।

৫৬. ভনীকন কলিতাৰ লগতে এছ. আই. টংকেশ্বৰ গগৈ, যিসকল অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ সাক্ষী আছিল, তেওঁলোকক পৰীক্ষা নকৰাৰ ফলত গোচৰীয়া পক্ষৰ কাহিনী সম্পৰ্কে

যুক্তিসংগত সন্দেহৰ সৃষ্টি হয়। এনে ধৰণৰ পৰীক্ষা নকৰাৰ ফলত গোচৰীয়া পক্ষৰ বিৰুদ্ধে অনুমানৰ সৃষ্টি হয় যে যদি উক্ত সাক্ষীসকলক আদালতত হাজিৰ কৰা হ'লহেঁতেন তেন্তে তেওঁলোকে গোচৰীয়া পক্ষৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য প্ৰদান কৰিলেহেঁতেন। যিহেতু উক্ত সাক্ষীসকলে ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীয়ে তেওঁলোকক ঘটনাৰ বিষয়ে দিয়া তথ্যৰ সন্দৰ্ভত সাক্ষ্য দিব পাৰিলেহেঁতেন, তেন্তে তেওঁলোক নিশ্চয়কৈ এই গোচৰটোত অপৰিহাৰ্য সাক্ষী হ'লহেঁতেন।

৫৭. এই গোচৰটোত যিহেতু ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ সাক্ষ্য এই আদালতৰ আস্থা জগাই তুলিব নোৱাৰে, গতিকে উক্ত দুজন সাক্ষী অৰ্থাৎ ভনীকন কলিতা আৰু উপ পৰিদৰ্শক তংকেশ্বৰ গগৈৰ সাক্ষ্যই ভুক্তভোগী/অভিযোজন পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ সাক্ষ্যক বিশ্বাসযোগ্যতা প্ৰদান কৰিলেহেঁতেন।

৫৮. (২০০১)৬ এছ. চি. চি. ১৪৫-ত প্ৰকাশিত তথাঙ্গী হীৰাজী বনাম ঠাকোৰ কুৰেশসিংহ চামনসিংহ গোচৰত উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্তৰ উল্লেখ কৰা হৈছে। উপৰোক্ত সিদ্ধান্তৰ ১৯ নং দফাটো তৎক্ষণাত প্ৰসংগক্ৰমে তলত উল্লেখ কৰা হৈছে:-

“১৯. উচ্চ ন্যায়ালয়ে গোচৰটোৰ সন্দৰ্ভত কৰা সমালোচনাৰ ক্ষেত্ৰতো একে কথাই প্ৰযোজ্য, য'ত ই স্বতন্ত্ৰ সাক্ষীক পৰীক্ষা নকৰাৰ বাবে দোষ বিচাৰি পাইছিল। এইটো সঁচা যে যদি কোনো গুৰুত্বপূৰ্ণ সাক্ষী, যিয়ে ঘটনাটোৰ উৎপত্তি বা গোচৰৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ ব্যাখ্যা কৰিব পাৰে, তেওঁক সঠিকভাৱে উপস্থাপন কৰা নহয়, বা যদি গোচৰটোত কোনো দুৰ্বলতা আছে যিটো উপলব্ধ আছিল কিন্তু মাতি অনা নাছিল, তেন্তে গোচৰটো অসম্পূৰ্ণ বুলি ধৰিব পাৰি। এনে ক্ষেত্ৰত আদালতে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'ব পাৰে যে যদি সাক্ষীজনক পৰীক্ষা কৰা হ'লহেঁতেন তেন্তে তেওঁলোকৰ সাক্ষ্যই গোচৰটোক ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰিলেহেঁতেন। আনহাতে, যদি ইতিমধ্যে অতিৰিক্ত প্ৰমাণ উপলব্ধ হয় আৰু আন সাক্ষীক সোধপোচ কৰিলে কেৱল পূৰ্বতে দাখিল কৰা প্ৰমাণৰ পুনৰাবৃত্তি বা নকলহে হ'ব, তেন্তে এনে আন সাক্ষীক পৰীক্ষা নকৰাৰ কোনো যুক্তি নাথাকিবও পাৰে। এনে ক্ষেত্ৰত আদালতে দাখিল কৰা প্ৰমাণৰ গুৰুত্ব পৰীক্ষা কৰিব লাগে। তথ্যৰ আদালতে নিজকে সুধিব লাগিব গোচৰৰ তথ্য আৰু পৰিস্থিতিত, এনে আন সাক্ষীক পৰীক্ষা কৰাটো প্ৰয়োজনীয় আছিল নেকি, আৰু যদি আছে, তেন্তে এনে সাক্ষী পৰীক্ষা কৰিবলৈ উপলব্ধ আছিল নেকি আৰু তথাপিও আদালতৰ পৰা আঁতৰাই ৰখা হৈছিল নেকি। যদি উত্তৰটো ইতিবাচক হয়

তেন্তে কেৱল বিৰূপ অনুমান উলিওৱাৰ প্ৰশ্ন উত্থাপিত হ'ব পাৰে। যদি ইতিমধ্যে পৰীক্ষা কৰা সাক্ষীসকল নিৰ্ভৰযোগ্য হয় আৰু তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা অহা সাক্ষ্য নিস্পত্তিযোগ্য হয় তেন্তে আদালতে আন সাক্ষীক পৰীক্ষা নকৰাৰ সত্যৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত নোহোৱাকৈ নিৰাপদে ইয়াৰ ওপৰত ব্যৱস্থা ল'ব পাৰে।

৫৯. ওপৰত আলোচনা কৰা অনুসৰি বৰ্তমানৰ গোচৰটোত অভিযুক্ত/আপিলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে ধৰ্মগৰ অভিযোগটো বিচাৰ বিভাগে পতিয়ন নিয়াব পৰা নাই। সেয়েহে উক্ত গুৰুত্বপূৰ্ণ সাক্ষী দুজনক বিচাৰ আদালতত সাক্ষ্য দিবলৈ অনাটো বিচাৰ বিভাগৰ বাবে অতি প্ৰয়োজনীয় আছিল। উক্ত সাক্ষী দুজনক পৰীক্ষা নকৰাৰ ফলত বিচাৰ বিভাগৰ গোচৰটো ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছিল। এইদৰে বিচাৰ বিভাগৰ গোচৰটো সম্পূৰ্ণৰূপে অপৰ্যাপ্ত।

৬০. সকলো দিশৰ পৰা চালে, প্ৰথমতে দেখা যায় যে অভিযুক্ত/আপিলকাৰীয়ে স্থাপন কৰা শাৰীৰিক সম্পৰ্ক ভুক্তভোগী/অভিযোজন সাক্ষী-২ৰ সন্মতি অবিহনে হৈছিল নে নাই সেই বিষয়ে যুক্তিসংগত সন্দেহ আছে। এনে পৰিস্থিতিত, এইটো এটা নিস্পত্তি কৰা আইন যে যদি গোচৰটোত দাখিল কৰা প্ৰমাণৰ ওপৰত দুটা মতামত সম্ভৱ হয়, ইয়াৰে এটা অভিযুক্তক দোষী সাব্যস্ত কৰে আৰু আনটো নিৰ্দোষী, অভিযুক্তৰ সপক্ষে থকা মতামত গ্ৰহণ কৰা উচিত।

৬১. কালি ৰাম বনাম হিমাচল প্ৰদেশ ৰাজ্য গোচৰত উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্তৰ উল্লেখ কৰা হৈছে, যিটো (১৯৭৩) ২ এছটিচি ৮০৮-ত প্ৰকাশিত হৈছিল। উক্ত ৰায়দানৰ ২৫ নং দফা প্ৰসংগক্ৰমে তলত উল্লেখ কৰা হৈছে:-

“২৫. ফৌজদাৰী গোচৰত ন্যায় প্ৰদানৰ ক্ষেত্ৰত এটা লেখত লবলগীয়া নীতি এই যে, যদি গোচৰটোত দাখিল কৰা প্ৰমাণৰ ওপৰত দুটা মতামত সম্ভৱ হয়, এটা অভিযুক্ত দোষী আৰু আনটো তেওঁৰ নিৰ্দোষতাৰ দিশলৈ আঙুলিয়াই দিয়া, অভিযুক্তৰ সপক্ষে থকা মতামত গ্ৰহণ কৰা উচিত। যিবোৰ গোচৰত পৰিস্থিতিগত প্ৰমাণৰ দ্বাৰা অভিযুক্তৰ দোষ প্ৰতিষ্ঠা কৰিব বিচৰা হয়, সেইবোৰ ক্ষেত্ৰত এই নীতিৰ বিশেষ প্ৰাসংগিকতা আছে। সেই অনুসৰি এটা নিয়ম নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে যে যদিহে গোচৰটোত দাখিল কৰা প্ৰমাণসমূহ কেৱল অভিযুক্তৰ দোষৰ অনুমানৰ সৈতে সামঞ্জস্যপূৰ্ণ নহয় আৰু তেওঁৰ নিৰ্দোষীতাৰ সৈতে অসামঞ্জস্যপূৰ্ণ নহয়, তেন্তে আদালতে অভিযুক্তৰ দোষৰ তথ্য লিপিবদ্ধ কৰাৰ পৰা বিৰত থাকিব লাগে। ইয়াৰ উপৰিও এইটো এটা স্বীকৃত নিয়ম যে যদি আদালতে অভিযুক্তৰ দোষৰ সন্দৰ্ভত

যুক্তিসংগত সন্দেহৰ সৃষ্টি কৰে, অভিযুক্তই সেই সন্দেহৰ সুবিধা লাভ কৰিব লাগিব। অৱশ্যেই অভিযুক্তৰ দোষৰ সন্দৰ্ভত সন্দেহ যুক্তিসংগত হ'ব লাগে; ই এনে এটা মনৰ সন্দেহ নহয় যিটো হয় ইমান বিচলিত হয় যে দুট সিদ্ধান্তত উপনীত হ'ব নোৱাৰে বা ইমান লাজুক হয় যে ই দ্বিধাবোধ কৰে আৰু কথাবোৰৰ প্ৰাকৃতিক পৰিণাম ল'বলৈ ভয় কৰে। সন্দেহৰ লাভৰ নিয়মটোৱেও অনুমান, অনুমান বা কাল্পনিক বিবেচনাৰ প্ৰতিবেদনৰ ভিত্তিত অভিযুক্তক দোষমুক্ত কৰাৰ প্ৰয়োজনীয়তা প্ৰদান নকৰে। শেহতীয়াকৈ আমি পঞ্জাৰ চৰকাৰ বনাম জাগিৰ সিঙৰ গোচৰত উল্লেখ কৰা অনুসৰি, ফৌজদাৰী বিচাৰ কোনো পৰীৰ কাহিনী নহয় য'ত এজন ব্যক্তিয়ে নিজৰ কল্পনা আৰু কল্পকাহিনীক উৰণ দিবলৈ স্বাধীন হয়। এই প্ৰশ্নটো বিচাৰৰ সময়ত অভিযুক্তজনক তেওঁৰ বিৰুদ্ধে উত্থাপন কৰা অপৰাধৰ বাবে দোষী নেকি সেই বিষয়ে জড়িত হৈ আছে। অপৰাধ হৈছে বাস্তৱ জীৱনৰ এক পৰিঘটনা আৰু ই বিভিন্ন মানৱীয় আবেগৰ আন্তঃসংযোগৰ উৎপাদন। অপৰাধ সংঘটিত কৰাৰ অভিযোগত অভিযুক্ত অভিযুক্তৰ দোষৰ বিষয়ে সিদ্ধান্তত উপনীত হোৱাৰ সময়ত আদালতে সম্ভাৱনাৰ জোখ, ইয়াৰ অন্তৰ্নিহিত মূল্য আৰু সাক্ষীৰ বিৰোধৰ ভিত্তিত প্ৰমাণৰ বিচাৰ কৰিব লাগিব। চূড়ান্ত বিশ্লেষণত প্ৰতিটো গোচৰেই নিজৰ নিজৰ তথ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব লাগিব। যদিও অভিযুক্তক প্ৰতিটো যুক্তিসংগত সন্দেহৰ সুবিধা দিয়া উচিত, আদালতে একে সময়তে এনে ভিত্তিত প্ৰমাণ নাকচ কৰিব নালাগে যিবোৰ কাল্পনিক বা অনুমানৰ প্ৰকৃতিৰ হয়।"

৬২. বৰ্তমানৰ গোচৰটোত বিচাৰ বিভাগৰ গোচৰটো অত্যন্ত সন্দেহজনক আৰু সেইবাবেই এনে সন্দেহৰ লাভালাভ অভিযুক্ত/আপিলকাৰীলৈ যাব লাগে সেয়েহে দোষী সাব্যস্ত কৰাটো ন্যায্য নহয় সেয়েহে বিচাৰ আদালতৰ তথ্য সম্পূৰ্ণৰূপে ভুল।

৬৩. ওপৰৰ কথাখিনিৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি এই আদালতৰ মতে বিচাৰ আদালতৰ ১৫.০৩.২০২৩ আৰু ১৮.০৩.২০২৩ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশ আইনগতভাৱে বাহালযোগ্য নহয় আৰু সেয়েহে এই অপৰাধমূলক আপীল সফল হয়।

৬৪. সেই অনুসৰি ইয়াত বিবাদিত নিম্ন আদালতৰ ১৫.০৩.২০২৩ আৰু ১৮.০৩.২০২৩ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশ বাতিল কৰা হ'ল।

৬৫. সেয়েহে, এই ফৌজদাৰী আপীল মঞ্জুৰ কৰা হ'ল।

৬৬. ফলস্বৰূপে, সংশ্লিষ্ট জেল কৰ্তৃপক্ষক অভিযুক্ত/আপিলকাৰীক মুকলি কৰি দিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে, যদিহে তেওঁক আন কোনো গোচৰ বা উদ্দেশ্যৰ বাবে জেলত ৰখাটো প্ৰয়োজনীয় নহয়।

৬৭. বিচাৰ আদালতৰ নথি (টিচিআৰ) ঘূৰাই পঠিওৱা হওক।

ন্যায়াধীশ

Translated with the assistance of A.I. Tool, IIT, Guwahati